

3. Przez trakcję komunikacyjną rozumie się:

- 1) trakcję tramwajową normalną,
- 2) trakcję tramwajową, wybiegającą poza granice miasta, o ile zostały ustalone inne ceny na bilety za przewóz pasażerów niż w trakcji normalnej,
- 3) trakcję trolejbusową,
- 4) trakcję autobusową normalną,
- 5) trakcję autobusową pośpieszną,
- 6) trakcję taksówkową łącznie z taksówkami bagażowymi i specjalnymi.

II. Odpis zasadniczy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% planowanego osobowego funduszu płac, o ile osiągnie z całokształtu swojej działalności gospodarczej wynik równy wynikowi zaplanowanemu na dany rok w wysokości ustalonej we wskaźnikach przez jednostkę nadrzędną (pełny odpis zasadniczy).

2. W przypadku pogorszenia planowanego wyniku działalności gospodarczej kwota pełnego odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy, o której mowa w ust. 1, ulega zmniejszeniu:

- 1) o 8% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach do 5% pogorszenia,
- 2) o dalsze 10% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 5% do 10% pogorszenia i
- 3) o 1% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 10% do 20% pogorszenia.

3. W przypadku pogorszenia planowanego wyniku działalności gospodarczej powyżej 20% przedsiębiorstwo traci prawo do tworzenia funduszu zakładowego.

III. Odpis dodatkowy na fundusz zakładowy.

§ 3. 1. O ile przedsiębiorstwo polepszy wynik z całokształtu swej działalności gospodarczej w porównaniu do wyniku planowanego, zgodnie ze wskaźnikami jednostki nadrzędnej, uzyskuje prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę rentowności w wysokości odpowiadającej:

- 0,6% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent ponadplanowej rentowności w granicach poprawy rentowności do 10%,
- dalszych 0,3% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent poprawy rentowności w granicach poprawy rentowności powyżej 10% do 15% i ponadto dalszych
- 0,1% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent poprawy rentowności, przekraczającej 15% poprawy rentowności.

2. Przez poprawę rentowności, o której mowa w ust. 1, rozumie się stosunek procentowy, w jakim pozostaje kwota poprawy wyniku planowanego (zysk ponadplanowy lub zmniejszenie straty planowanej) do sumy planowanych kosztów własnych sprzedaży usług i robót danego roku.

3. Niezależnie od odpisu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo, które uzyska prawo do peł-

nego odpisu zasadniczego, uzyskuje prawo do zaliczenia na fundusz zakładowy kwoty odpowiadającej 1,2% planowanego osobowego funduszu płac za poprawę wskaźnika wykorzystania taboru we wszystkich trakcjach w porównaniu do wykonania roku poprzedniego i przy wykonaniu planowanego wskaźnika na dany rok. Wskaźnik ten stanowi stosunek procentowy średniego stanu dziennego taboru w ruchu do średniego stanu dziennego taboru w inwentarzu, obliczonych zgodnie z instrukcją w sprawie sprawozdawczości statystycznej z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej zatwierdzoną przez Główny Urząd Statystyczny.

4. Łączna kwota odpisu dodatkowego (ust. 1 i ust. 3) nie może przekraczać kwoty poprawy wyniku (zysku po nadplanowego lub zmniejszenia planowanej straty).

IV. Korekty wyniku.

§ 4. 1. W celu stwierdzenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do utworzenia funduszu zakładowego oraz w celu wyliczenia wysokości funduszu zakładowego, przedsiębiorstwo niezależnie od korekt, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), koryguje także wynik działalności gospodarczej w poszczególnych trakcjach planowo-deficytowych o kwotę wynikającą ze wskaźnika zmiany wykonania planu wozokilometrów

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przedsiębiorstwach taksówkowych.

3. W przypadku nieotrzymania przez przedsiębiorstwo w całości lub w części zaplanowanych dostaw taboru komunikacyjnego lub otrzymania go w okresach innych niż planowane, przedsiębiorstwo dokonuje odpowiedniej korekty wyniku, o ile z tego tytułu jednostka nadrzędna nie zmieniła wskaźników do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

V. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa, które nie spełniają warunków określonych w rozporządzeniu, mogą dokonywać wydatków na nagrody do wysokości nie przekraczającej 0,2% planowanego osobowego funduszu płac, za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełnia warunków do utworzenia funduszu zakładowego tylko w pierwszym półroczu lub w pierwszych trzech kwartałach, lecz spełni je w następnych okresach danego roku, wydatki na nagrody, dokonane zgodnie z ust. 1, traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

VI. Przepis końcowy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1960 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1960 w przedsiębiorstwach transportu samochodowego.

Na podstawie art. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach pań-

stwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się na rok 1960 moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach transportu samochodowego (Dz. U. Nr 17, poz. 93):

§ 2. W rozporządzeniu wymienionym w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w różnych przypadkach wyrazy „rok 1958” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „rok 1959”, a wyrazy „rok 1959” zastępuje się wyrazami „rok 1960”;

2) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw transportu samochodowego, z wyjątkiem przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa”, miejskich przedsiębiorstw taksówkowych oraz ośrodków transportu leśnego.”;

3) w § 14 skreśla się wyrazy „w terminie do dnia 31 marca 1959 r.”

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

243

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1960 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1960 w jednostkach organizacyjnych Państwowej Komunikacji Samochodowej, działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie art. 2, 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach transportu drogowego i lotniczego resortu komunikacji (Dz. U. Nr 29, poz. 172) przedłuża się na rok 1960 w odniesieniu do jednostek organizacyjnych Państwowej Komunikacji Sa-

mochodowej działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 2. W rozporządzeniu wymienionym w § 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „rok 1958” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „rok 1959”, a wyrazy „rok 1959” zastępuje się wyrazami „rok 1960”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

244

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 sierpnia 1960 r.

w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup pracowników.

Na podstawie art. 10 ust. 5 i 8 oraz art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy § 1 ust. 2 oraz §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202) mają odpowiednie zastosowanie do wynagrodzeń wszystkich pracowników zatrudnionych:

- 1) w szkolnictwie, nie wyłączając pracowników zatrudnionych w internatach, przedszkolach, warsztatach szkolnych itp. jednostkach pomocniczych,
- 2) w uospołecznionych jednostkach rolnictwa i leśnictwa,
- 3) w przedsiębiorstwach „Państwowa Komunikacja Samochodowa” i Polskie Linie Lotnicze „Lot” oraz w uospołecznionych przedsiębiorstwach transportu drogowego,
- 4) w jednostkach utrzymania i konserwacji dróg i mostów,

5) w przedsiębiorstwach żeglugi śródlądowej i przybrzeżnej oraz w rejonach dróg wodnych,

6) w państwowych przedsiębiorstwach przemysłu terenowego,

7) w uospołecznionych przedsiębiorstwach usług nieprzemysłowych.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą członków i pracowników spółdzielni pracy, dla których obniżenie skali w podatku od wynagrodzeń wprowadzone zostanie w odrębnym przepisie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń należnych za okres od dnia 1 września 1960 r., a w odniesieniu:

1) do szkolnictwa wyższego — za okres od dnia 1 października 1960 r.,

2) do organów do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydiów rad narodowych — za okres od dnia 1 listopada 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 lipca 1960 r.

w sprawie zasad przeprowadzania badań w celu wykrywania i leczenia gruźlicy.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy zasad przeprowadzania badań mających na celu wykrywanie i leczenie gruźlicy, zwanych dalej „badaniami”.